

έλθε δεῦρο!

**βλέπω
πρὸς τὸν οἶκον**

**λίθος ἐμποδίζει
τὸ ἄροτρον**

σπεῦδε !

έλαύνω τοὺς βοῦς

τοὺς βοῦς καλῶ

**πταίω καὶ
καταβάλλω
τὸν λίθον**

**οὐ δυνατόν ἔστιν
αἴρειν τὸν λίθον**

βράδέως βαδίζω

φέρω τὸ δεῖπνον

στενάζω

ἐκφέρω
τοὺς λίθους
ἐκ τοῦ ἀγροῦ

ὁ ἥλιος φλέγει
καὶ μάλα κάμνω

σκάπτω τὸν ἀγρόν
καὶ μάλα κάμνω

μάλα κάμνω

οἱ βόες μένουσιν

ἔλκω τὸ ἄροτρον

λείπω τὸ ἄροτρον

πολλὰ ἔστι
τὰ δένδρα
ἐν τῷ ἀγρῷ

σπείρω
τὸ σπέρμα

ἀγνοῶ

ὑπὸ τῷ δένδρῳ
καθεύδω

λύω τοὺς βοῦς

ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱός
δειπνοῦσιν

ώραιος ἔστιν
ὁ καρπός

φυτέυω ἀμπέλους

καθίζω
ὑπὸ τῷ δένδρῳ

μακρὸν δένδρον
βλέπω

τὸν οἶκον βλέπω

χαίρω

έλαιάς συλλέγω

ἐκβαίνω
ἐκ τοῦ οἴκου

τρέχω

πρὸς τὸν οἶκον
βραδέως βαδίζω

ὁ ἥλιος καταδύνει

μάλα ἀνδρεῖος
εἰμί

**ἰσχυρός ἐστιν ὁ
ἄνθρωπος**

ἀκούω

ἔπειτα

φιλῶ τὸν οἶκον

ὅπισθεν βαδίζω

φόβον ἔχω

σκάπτω τὸν ἀγρόν

έγὼ καλῶ σε

σὺ καλεῖς με

ἐπὶ τὸ δένδρον
ἀναβαίνω

φλυαρῶ

πρὸς τὸν οἶκον
ταχέως βαδίζω

πολὺν χρόνον
καθεύδω

εἰσβαίνω
εἰς τὸν οἶκον

ὁ ἥλιος ἀντατέλλει

πίπτω
πρὸς τὴν γῆν

καλῶς ἔχω

ἡσυχάζω